

Rok III.

Nr 7.

DZIENNIK URZĘDOWY

KURATORJUM OKRĘGU SZKOLNEGO WILEŃSKIEGO

WYDAWANY Z FUNDUSZÓW NAUCZYCIELSTWA OKRĘGU.

Wilno, dnia 10 października 1926 r.

Redakcja i Administracja:

Wilno, Wolana 10. Kuratorjum Okr. Szk. Wil. Konto P. K. O. Nr. 30.466.

Pojedyncze numery do nabycia w Księgarni Stow. Naucz. Pol. w Wilnie ul. Królewska Nr. 1.

T R E Ś Ć :

Pozycja	str.
74. Tymczasowe orzeczenia organizacyjne dla m. Wilna	244
75. Zmiany w sieci szkolnej	246
76. Rozporządzenie Prezesa Rady Min. w sprawie zaliczania lat służby wojskowej	247
77. Okólnik Prezesa Rady Min. w spr. zwrotu opłat szkolnych	248
78. Okólnik M. W. R. i O. P. w sprawie stosowania kar z art. 5 lit. d.	248
79. Rozporządzenie M. W. R. i O. P. w sprawie uzupełnienia Regulaminu Egzaminów dojrzałości	251
80. Okólnik M. W. R. i O. P. w sprawie pomocy nauk. dla instytucji oświatowych	252
81. Okólnik K. O. S. Wil. w sprawie zwalczania szkarlatyny	252
82. Okólnik M. W. R. i O. P. w sprawie gier i zabaw ruchowych	253
83. Okólnik K. O. S. Wil. w sprawie zabaw tanecznych w szkołach	254
84. Okólnik K. O. S. Wil. w sprawie nauczania śpiewu w seminarjach	255
85. Okólnik K. O. S. Wil. w sprawie ograniczenia liczby uczniów w szkołach ćwiczeń	256
86. Wykaz szkół zawodowych (dalszy ciąg)	256
87. Wykaz rejonów wizytacyjnych szkół średnich K. O. S. Wil.	260
88. Organizacja szkół	261
89. Ruch służbowy	262
90. Ogłoszenia urzędowe	263
91. Dział nieurzędowy	263

TYMCZASOWE ORZECZENIA ORGANIZACYJNE DLA m. WILNA.

Uzupełniając rozporządzenia z dn. 8 lipca 1926 r. L. dz. I—15400/26 i 10 lipca 1926 r. L. dz. I—15399/26 (Dziennik Urzędowy Kuratorjum O. S. W. Nr. 4, 5, 6 poz. 55 i 56), zatwierdzam poniższy plan tymczasowej sieci publ. szkół powszechnych m. Wilna.

Rejon	Nr. szkoły	Adres szkoły	Typ szkoły			Stopień organizacyjny szkoły	Liczba klas (kompl. lekyjn.)
			męska	żeńską	koed.		
I. Śródmieście pn.	1	Wileńska 10	1			VII	9
	24	Mostowa 7	1			VII	8
	37	Żeligowskiego 1		1		VII	7
	22	M. Pohulanka 8		1		VII	7
II. Śródmieście pd.	14	Trocka 14	1			VII	8
	38	Wielka 64	1			VII	8
	39	Królewska 9		1		VII	7
	17	Skopówka 4		1		VI	5
III. Trockie i Zakret	7	W. Pohulanka 38	1			VII	7
	47	Rydza Śmigłego 37	1			VI	6
	34	W. Pohulanka 14		1		VII	7
	28	W. Stefańska 37		1		VII	11
	19	Szeptyckiego 11		1		VI	3
	36	Wiwulskiego 18 (dla dzieci emigrantów rosyjskich)			1	III	3
IV. Zwierzyniec i Łukiszki	4	Infl. 9 i Witold. 37	1			V	6
	10	Pańska 7	1			VI	6
	2	Inflancka 9		1		VI	10
	40	Szpital Ep. na Zwierz. (dla chorych na jaglicę)	1			III	3
V. Śnipiszki	6	Wilkomierska 31			1	VII	10
	9	Krakowska 13		1		VII	8
VI. Derewnictwo i Pióromont	13	Pióromont 10	1			VI	9
	27	Kalwaryjska 73			1	V	6
	50	Bołtupie (przedm.)			1	II	2
	52	Jerozolimka (przedm.)			1	III	3
VII. Antokol	46	Antokolska 106	1			V	6
	15	Brzeg Antokolski 11 i Antokolska 32		1		V	6

Rejon	Nr. szkoły	Adres szkoły	Typ szkoły			Stopień organizacyjny szkoły	Liczba klas (kompl. lekcyn.)
			męska	żeńska	koed.		
VIII. Zarzecze	11	Zarzecze 5	1			VII	7
	25	Połocka 2		1		VII	9
	42	Filarecka 12			1	III	3
IX. Markucie i Rossa	45	Witebska 5 i Białostocka 8	1			VI	7
	5	Beliny 10	1			VI	7
	3	Ostrobramska 5		1		VII	12
	41	Witebska 21		1		IV	4
	23	Góry (Kolonja Kol.)			1	III	3
43	Kuprijaniszki (przedm.)			1	II	2	
X. Nowy Świat, Szkaplerna i Wąwozy	51	Szkaplerna 25	1			VII	9
	18	Raduńska 56		1		VI	6
	48	Kropiwnica (przedm.)			1	II	2
	12	Nowy Świat 27			1	IV	4
33	Słowiańska			1	III	3	
XI. Wilcza Łapa i Ponary	30	Dobrej Rady	1			VI	7
	31	Koszykowa 6		1		VI	6
	26	Kurlandzka 10			1	V	5
Szkoly specj.	16 a	Mickiewicza 60 (dla niedorozwiniętych)			1	V	5
	16 b	Mickiewicza 60 (dla głuchoniemych)			1	I	1
	32	Kalwaryjska 73 (dla moralnie zaniedbanych)	1			II	2

Ogółem w m. Wilnie szkół:

1 kl.	2 kl.	3 kl.	4 kl.	5 kl.	6 kl.	7 kl.	Razem
1	4	6	2	6	11	16	46

Klas (kompl. lekcji) 275.

Podając powyższe do wiadomości zarządzam:

1) Zgodnie z okólnikiem Ministerstwa W. R. i O. P. z dnia 31 sierpnia 1926 r. № 1—9514—26 szkoły o niskiej organizacji, o ile nie posiadają charakteru specjalnego (jak np. №№ 16 a, 16 b, 32, 36, 40) i nie znajdują się w zbyt wielkiej odległości od szkół 7-klasowych (jak np. №№ 23, 43, 48, 50, 52), powinny stracić swą samodzielność i stać się filjami, obejmującymi oddziały równoległe odpowiednich szkół 7-klasowych. Inspektorat szkolny m. Wilna spowoduje niezwłocznie odpowiednie uzgodnienie programów w szkołach, które mogą być złączone, a do dnia 1 czerwca 1927 r. przedłoży Kuratorjum ostateczny plan stosownej reorganizacji, mającej wejść w życie z dniem 1 września 1927 r.

2) Przydział etatów do poszczególnych szkół powinien być stopniowo dostosowany do norm, przewidzianych w przytoczonym wyżej okólniku Ministerstwa. Na bieżący rok szkolny ustalą zasadę, że liczba *czynnych* sił nauczycielskich, znajdujących się na etacie jednej szkoły (z kierownikiem włącznie, a bez katechety), nie może być większa od liczby kompletów lekcyjnych, pobierających naukę w tej szkole. Ewentualne przesunięcia, które należałoby z tego powodu poczynić, przeprowadzi Inspektorat Szkolny m. Wilna po porozumieniu się z Kuratorjum.

Wilno dnia 4 października 1926 r. L. dz. 1—22333—26.

Kurator Okręgu Szkolnego (—) *Dr. A. Ryniewicz.*

75.

ZMIANY W SIECI SZKOLNEJ.

Do obwodu szkolnego w m-ku Gudogaj, gm. polańskiej, pow. oszmiańskiego włącza się dodatkowo następujące miejscowości: okol. Blikany, wieś Truchaniszki i folw. Truchaniszki.

Wilno dn. 11. IX. 1926 r. № 1—20064/26.

Sprostowanie I.

W Dz. Urz. № 4, 5, 6 tytuł „gmina bienicka“ (str. 152) winien być umieszczony przed miejscowością „Siwica“ (str. 151). Numeracja gminy młodeczańskiej winna kończyć się na miejscowości „Chożów“, a numeracja gm. bienickiej—rozpocząć od miejscowości „Siwica“.

W zestawieniu ogólnym (str. 155) winno być: szkół 2 kl.—10, 3 kl.—4, 4 kl.—2.

Sprostowanie II.

W № 4, 5, i 6 na str. 151 z wykazu miejscowości obwodu szkolnego w Chożowie skreślić należy miejscowości: Kapłany, Siwki, Zasewicze i Doubuciszki, a na str. 152 do wykazu miejscowości obwodu szkolnego w Poniziu dodać miejscowości: Kapłany, Siwki, Zaškowicze i Doubuciszki.

Tymczasowe orzeczenie organizacyjne.

Uzupełniając rozporządzenie z dn. 8. VII. 1926 r. L. 1—15400/26 (Dz. Urz. Kuratorjum O. S. W. № 4, 5, 6, poz. 55) zatwierdzam 27-my punkt szkolny w gminie worniańskiej, pow. wileńsko-trockiego:

Punkt szkolny	Stopień organizacyjny szkoły	Miejscowości obwodu szkolnego
Ławejkuny	1 kl.	Ławejkuny, Pobole, Milejszuny, Nowodrózki, Szulniki, Owieny, Rudziszki, Grodzie, Girwidy, Norejszyszki.

Kurator Okręgu Szkolnego (—) *Dr. A. Ryniewicz.*

76.

ROZPORZĄDZENIE

Prezydjum Rady Ministrów

Nr. 5895

w sprawie sposobu zaliczania lat służby wojskowej, spędzonej w czasie wojny.

Celem uchylenia wątpliwości, mogących się nasunąć przy zestawieniu przepisów art. 15, 81, 82, 92 i 93 ustawy o zaopatrzeniu emerytalnem z dnia 11.XII 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 6 poz. 46) co do sposobu zaliczania do wysługi emerytalnej czasu służby wojskowej, odbytej podczas wojny, Prezydjum Rady Ministrów, w porozumieniu z Ministerstwem Skarbu, wyjaśnia co następuje:

1. Czas spędzony przez b. funkcjonarjuszów oraz zawodowych wojskowych b. Państw zaborczych w czynnej służbie wojskowej w wojnie światowej, zaliczać można podwójnie, zarówno funkcjonarjuszom państwowym, jak i zawodowym wojskowym, o ile przepisy b. Państwa zaborczego na to zezwalają, a postanowienia art. 15 wyżej wymienionej ustawy nie zawierają dalej idących ograniczeń.

2. To samo odnosi się do odbytej w czasie wojny światowej służby w zaborczych formacjach wojskowych, względnie na terenach okupowanych przez wojska (Zivilkommissariat, Militärgeneral Gouvernement, Militärgouvernement, Kreiskommando etc). Do służby wojskowej, odbytej w czasie wojny światowej w wojskowych formacjach polskich, powstałych na obszarach b. państw zaborczych, może być zastosowany korzystniejszy sposób zaliczania czasu, podany w punkcie 1 tylko w odniesieniu do formacji, uznanych przez b. państwa zaborcze za części składowe ich armji.

3. Czas, wymienionej pod 1 i 2, służby w b. państwach zaborczych zaliczać można podwójnie, co najwyżej—o ile chodzi o b. zabór rosyjski—do dnia 1.XI 1917 r., w zaborach zaś austrijackim i pruskim do dnia 1 XI 1918 r.

4. Po powstaniu Państwa polskiego, czas służby spędzony podczas minionej wojny w Wojsku Polskiem, względnie w uznanych przez Państwo wojskowych formacjach polskich, zalicza się podwójnie zawodowym wojskowym — pojedynczo zaś funkcjonarjuszom państwowym.

5. Czas przebyty w niewoli, o ile dostanie do niej nastąpiło bez winy danej osoby i zostało stwierdzone przez dochodzenie rehabilitacyjne, które wykazało także, że osoba ta nie wstąpiła do armji bolszewickiej (w razie dostania się do niewoli rosyjskiej), ani też nie działała w czasie tej niewoli na niekorzyść państwowości polskiej, zaliczać należy funkcjonarjuszom państwowym i zawodowym wojskowym pojedynczo i to zarówno do dnia 1.XI 1917 r. względnie 1.XI 1918 r., jak i w Państwie Polskiem.

6. Wreszcie zauważa się, że korzystniejsze traktowanie czasu służby określonej w punkcie 1, 2 oraz 4 w odniesieniu do zawodowych wojskowych ma wpływ tylko na wysokość zaopatrzenia emerytalnego, a nie ma uzasadnienia roszczenia do tegoż zaopatrzenia.

Prezes Rady Ministrów

(—) *Wł. Grabski*

77.

OKÓLNİK № 102.**Prezesa Rady Ministrów****Do wszystkich Panów Ministrów**

№ 13302 z dnia 14 września 1926 r.

W sprawie zwrotu opłaty szkolnej.

Odwołując się do okólnika z dnia 4 września 1925 rok. № 14604 w sprawie zwrotu opłaty szkolnej w szkołach średnich za dzieci funkcyjnarjuszów państwowych, wojskowych, sędziów i prokuratorów, oznajmiam w porozumieniu z P. Ministrem Skarbu i P. Ministrem Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego, iż na okres roku szkolnego 1926/27 zwalnia się od obowiązku przedstawiania zaświadczenia, przewidzianego w p. 11 wyżej wymienionego okólnika, że dziecko nie zostało przyjęte do państwowej szkoły średniej z powodu braku wolnego miejsca w danej klasie.

Równocześnie wyjaśnia się odnośnie do p. 4 okólnika z dnia 4-go września 1925 r. № 14604, że szkoły średnie artystyczne traktuje się jako szkoły średnie zawodowe, wobec czego stosownie do p. 6 tego okólnika opłatę szkolną za dzieci, uczęszczające do takich szkół prywatnych zwraca się do wysokości 45 zł.

Prezes Rady Ministrów
(—) *K. Bartel.*

OKÓLNİK**Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego**

z dnia 22 września 1926 r. Nr. O. Prez. 7939/26.

Do wszystkich Władz i Urzędów, podległym bezpośrednio Ministerstwu Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego.

W związku z okólnikiem, tutejszym z dnia 10 września 1925 roku № 10081/OR/25, do wiadomości i stosowania.

Za Ministra (—) *Gayczak*
Podsekretarz Stanu.

78.

OKÓLNİK**Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego**

z dnia 26 maja 1926 roku Nr. I. 7454—26.

Do**Kuratorjów Okręgów Szkolnych, Inspektorów Szkolnych i Przewodniczących Urzędów Dyscyplinarnych.****W sprawie stosowania kary z art. 5 lit. d Dekretu z dnia 7-go lutego 1919 r. (Dz. P. P. P. Nr. 14, poz. 187).**

W sprawie stosowania kary dyscyplinarnej przewidzianej w art. 5 lit. d Dekretu z dnia 7 lutego 1919 (Dz. P. P. P. № 14 poz. 187) Mini-

sterstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego na podstawie opinii Wyższego Urzędu Dyscyplinarnego oznajmia, co następuje:

W art. 5 Dekretu 7 lutego 1919 r. Dz. P. P. P. Nr. 14 poz. 187 całą skalę zasadniczych kar dyscyplinarnych, jakimi grozi nauczycielom stałym publicznych szkół powszechnych za występki służbowe, podzielił prawodawca na pięć stopni, oznaczonych literami od *a* do *e*. Każdy z tych stopni obejmuje samodzielną karę o sile represyjnej, wzrastającej progresywnie w porządku liter alfabetu począwszy od nagany, jako od najniższego stopnia, aż do złożenia z urzędu, jako najwyższej represji, jaką władza w trybie dyscyplinarnym może zastosować do nauczyciela za występki służbowe. Zastosowanie tego lub innego stopnia kary należy w myśl art. 1 Dekr. do właściwego Urzędu Dyscyplinarnego, jako sądu dyscyplinarnego, który, jak to wynika i z ducha ogólnej sprawiedliwości i z treści drugiego ustępu art. 6 Dekr. oraz z art. 766 U. P. K. przy wymiarze kary winien stosować ten jej stopień, który według uznania sądu dyscyplinarnego najbardziej odpowiada stopniowi winy podsądnego. Żadne uboczne względy nie mogą tu kępować sumienia sędziów ani też zwać tego już i tak bardzo szczupłego rozpięcia w stopniowaniu kar dyscyplinarnych, jakie art. 5 Dekr. daje do ich rozporządzenia. Z tego założenia wypływa ten logiczny wniosek, iż sądzący Urząd Dyscyplinarny bezwzględnie zawsze rozporządza pięcioma stopniami karnej represji, — a który z nich ma być zastosowany w danym konkretnym wypadku, *to zależy wyłącznie tylko od oceny przez sądzący komplet Urzędu Dyscyplinarnego stopnia winy podsądnego nauczyciela a nie od tego, czy on jako funkcjonariusz państwowy, posiada jakieś uboczne warunki, uprawniające go lub nie uprawniające do nabycia praw emerytalnych*. Inne rozumowanie musiałoby z konieczności doprowadzić do zupełnie nielogicznego wniosku, że całe pięciostopniowe rozpięcie skali kar dyscyplinarnych może mieć zastosowanie tylko do pewnej kategorii nauczycieli, mianowicie tych tylko, którzy mają więcej niż 10 lat nieprzerwanej służby państwowej, co do innych zaś sąd dyscyplinarny rozporządzałby tylko czterema stopniami kary i przeto mógł by się znaleźć w konieczności stosowania albo zbyt niskiego albo zbyt wysokiego stopnia kary, nieodpowiadającego stopniowi dowiedzionej winy, jeśli ta, zgodnie z okolicznościami sprawy według sumienia sędziów dyscyplinarnych, odpowiadałaby czwartemu stopniowi kary, a podsądny nauczyciel nie miałby 10-ciu pełnych lat nieprzerwanej służby państwowej.

Gramatyczna i logiczna analiza treści punktu d art. 5 Dekr. 7 lutego 1919 r. w dosłownem jej brzmieniu wyraźnie wskazuje na to, iż całe określenie represji karnej prawodawca pomieścił w początkowych słowach: „przeniesienie przymusowe w stan spoczynku”, pozostałe zaś słowa: „z zachowaniem praw emerytalnych w stosunku do lat rzeczywiście wysłużonych” mieszczą w sobie widoczną, tylko niezbyt ściśle wyrażoną tę myśl, że kara przeniesienia przymusowego w stan spoczynku nie ma pozbawiać winnego wysłużonych praw emerytalnych, co właściwie należało wyrazić w słowach: „bez pozbawienia praw emerytalnych”, lub dodać słowa „dla tych nauczycieli, którzy nabyli prawa emerytalne” i w tym sensie winna być rozumiana druga połowa punktu d art. 5, gdyż nielogicznym byłoby uważać jako karę, zastrzeżenie na korzyść obwinionego praw emerytalnych, których on może nie posiadać. Przy tłómaczeniu niejasnych przepisów prawa zawsze domniemywa się, iż prawodawca jest rozumny i lo-

giczny, a niejasność przepisu jest skutkiem tylko niedokładności redakcyjnej, przeto przy istnieniu pewnej niedokładności redakcyjnej przepisu prawa, wyrażonego w punkcie d art 5 Dekr., przepis ten winien być brany w tem znaczeniu, przy którym wyrok Urzędu Dyscyplinarnego, wymierzający winnemu karę z tego punktu jest zawsze wykonalny, bo nie jest do pomyślenia, aby prawodawca świadomie mógł ustanowić karę w pewnych razach niewykonalną. Przytoczona wyżej interpretacja punktu d art. 5 Dekr. znajduje również oparcie i w treści analogicznego przepisu, istniejącego w Ustawie z dn. 17 lutego 1922 r. o państwowej służbie cywilnej, gdzie odpowiednikiem punktu d art. 5 Dekr. 7 lutego 1919 r. jest punkt 4 art. 77, który w pierwotnej swej redakcji z 1922 r. brzmiał tak: „Za występki służbowe nakładają się następujące kary dyscyplinarne: 1) naganę.... 4) przeniesienie w stały stan spoczynku, z umniejszonym uposażeniem emerytalnym najwyżej do 50%. Punkt ten mieścił przeto w sobie tę samą niejasność redakcyjną, którą grzeszy punkt d art. 5 Dekr., rodzącą w praktycznym zastosowaniu wątpliwość, czy objęta tym punktem restrykcja dyscyplinarno-karna może być stosowana do tych funkcjonarjuszów państwowych, którzy nie nabyli praw emerytalnych? Wątpliwość ta została w zupełności usunięta w nowej redakcji punktu 4 art. 77 na mocy Ustawy z dn. 21 marca 1924 r., nadającej mu następujące brzmienie: „przeniesienie w stały stan spoczynku z umniejszonym uposażeniem emerytalnym *względnie odprawą* najwyżej do 50%”. Na mocy art. 44 Ustawy 11 grudnia 1923 r. odprawę otrzymuje taki opuszczający służbę funkcjonarjusz państwowy, który nie nabył praw do emerytury. Obecnie przeto co do ogółu administracyjnych funkcjonarjuszów państwowych już nie ma pod tym względem żadnej wątpliwości, że możliwość przenoszenia ich na mocy wyroków dyscyplinarnych w stały stan spoczynku nie jest w żadnej zależności od posiadania przez nich praw do zaopatrzenia emerytalnego; a chociaż Ustawa 17 lutego 1922 r. o państwowej służbie cywilnej nie ma zastosowania do nauczycieli szkół państwowych (art. 118), tem nie mniej w myśl art. 2 Ustawy z dn. 11 grudnia 1923 o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonarjuszów państwowych, nauczyciele wszystkich szkół państwowych są funkcjonarjuszami państwowymi, a przeto podlegają przepisom tejże samej Ustawy emerytalnej, wobec czego skutki przymusowego przeniesienia ich na mocy wyroków dyscyplinarnych w stan spoczynku z konieczności muszą być też same, co i dla wszystkich innych funkcjonarjuszów państwowych, przenoszonych w stały stan spoczynku na mocy punktu 4 art. 77 Ustawy 17 lutego 1922 roku, zupełnie analogicznego z punktem d art. 5 Dekr. 1919 r. Tak przeto ze wspólności Ustawy emerytalnej dla wszystkich funkcjonarjuszów państwowych, jako konieczny skutek logiczny, musi wypływać tożsamość stosunku do tej ustawy wszystkich funkcjonarjuszów państwowych, przenoszonych przymusowo w stan spoczynku wyrokami dyscyplinarnymi czy to Komisji Dyscyplinarnej czy też Urzędów Dyscyplinarnych według właściwości. Nie ulega więc żadnej wątpliwości, że wszelki funkcjonarjusz państwowy, czy to administracyjny, czy też nauczyciel *może być prawomocnym wyrokiem dyscyplinarnym przeniesiony przymusowo w stan spoczynku zupełnie niezależnie od tego, czy on nabył na skutek 10-cio letniej nieprzerwanej służby prawa do zaopatrzenia emerytalnego, czy też praw tych nie posiada.*

Wobec powyższego wyjaśnienia, podane w okólniku Ministerstwa W. R. i O. P. z dnia 25 września 1924 Nr. 3922/1 (Dz. Urz. Nr. 16 z roku 1924 poz. 170), tracą moc obowiązującą.

Za Kierownika Ministerstwa (—) *Dr. Karol Dawidowski*
Dyrektor Departamentu.

79.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego

z dnia 10 lipca 1926 roku

w sprawie uzupełnienia „Regulaminu gimnazjalnych egzaminów dojrzałości“.

Do

**Kuratorjów, wszystkich Okręgów Szkolnych, Śląskiego Urzędu
Wojewódzkiego (Wydział Oświecenia Publicznego).**

§ 1.

Kandydaci, którzy przy zgłaszaniu się do gimnazjalnego egzaminu dojrzałości dla eksternów przedstawią świadectwa ze szkół średnich zawodowych, mogą uzyskiwać na podstawie każdorazowego zezwolenia Ministerstwa zwolnienia od egzaminów z tych przedmiotów II części egzaminu dojrzałości, których poziom w danej szkole zawodowej Ministerstwo uzna za wystarczający i z których dany kandydat posiada ocenę co najmniej dobrą.

§ 2.

§ 1 niniejszego rozporządzenia stanowi uzupełnienie czwartego od końca ustępu § 71-go „Regulaminu gimnazjalnych egzaminów dojrzałości, ogłoszonego w № 2 (164) Dziennika Urzędowego Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z dnia 19 grudnia 1925 r. L. 18655/1.

§ 3.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Warszawa, dnia 10 lipca 1926 r. L. II—7032—26.

Minister (—) *Sujkowski.*

OKÓLNİK

Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego
z dnia 20 września 1926 roku. Nr. 14012/26.

Do Kuratorów Okręgów Szkolnych oraz Śląskiego Urzędu
Wojewódzkiego.

W sprawie pomocy naukowych dla Instytucyj Kult. Oświatowych.

Podobnie jak w latach ubiegłych tak i w bieżącym roku szkolnym Ministerstwo, celem przyścia z pomocą instytucjom kulturalno oświatowym, prowadzącym pracę oświatową wśród dorosłych, będzie mogło w niektórych wypadkach odstąpić za połowę ceny rynkowej następujące pomoce naukowe: latarnie projekcyjne, przezrocza do nauki o Polsce, mapy Polski i Województw oraz biblioteki różnych typów.

Koszt tych pomocy, biorąc pod uwagę połowę ich wartości rynkowej, wynosiłby w przybliżeniu:

Latarnia projekcyjna ze źródłem światła od 170 zł. do 250 zł. Komplet przezroczy — 30 sztuk — od 18 zł. do 22 zł. Mapy — od 12 zł. do 20 zł. Biblioteki: rodzaj publicznej większej, złożonej z 895 dzieł oprawnych — 1600 zł., rodzaj publicznej mniejszej, złożonej z 400 dzieł oprawnych, — 500 zł. oraz rodzaj wędrownych, złożonych ze 100 dzieł — 160 zł.

Instytucje, ubiegające się o nabycie którejkolwiek z wymienionych pomocy, winny złożyć za pośrednictwem Kuratorjum podanie do Ministerstwa. Podanie to prześle Kuratorjum Ministerstwu ze swoją opinią, poczem instytucje będą zawiadomione o decyzji Ministerstwa względnie poinformowane o formalnościach, jakie należy skutecznie przy uregulowaniu należności za nabyte pomoce.

O powyższem zechce Kuratorjum powiadomić zainteresowane Instytucje Kult.-Oświatowe, działające na terenie podległego Kuratorjum Okręgu Szkolnego.

Za Ministra (—) *W. Żłobicki.*
Dyrektor Departamentu.

OKÓLNİK

Kuratorjum Okręgu Szkolnego Wileńskiego.

z dnia 6 października 1926 r. № 0-21767/26.

Do wszystkich władz i urzędów podległych Kuratorjum
O. S. Wileńskiego.

W sprawie zwalczania szkarlatyny.

Wobec panującej w wielu miejscowościach epidemji płonicy (szkarlatyny) Kuratorjum przypomina (Inspektorom Szkolnym poleca przypomnieć kierownikom publicznych szkół powszechnych) obowiązek stosowania się do przepisów zapobiegawczych przeciw szerzeniu się chorób zakaźnych przez szkoły oraz ścisłego przestrzegania terminów niedopuszczenia

do szkoły chorej dziatwy szkolnej i osób z personelu nauczycielskiego i służbowego, tudzież zdrowych współmieszkańców chorego. W szczególności należy pamiętać, że jeśli z powodu panującej w danej miejscowości epidemii zajdzie potrzeba zamknięcia poszczególnych klas lub szkoły, kierownik szkoły winien zwrócić się niezwłocznie w tej sprawie do Inspektoratu Szkolnego (Dyrektor do Kuratorjum), które po zasięgnięciu opinii lekarza powiatowego (Urzędu Zdrowia), wydadzą stosowne zarządzenie. O częściowem, względnie zupełnem zawieszeniu zajęć szkolnych należy niezwłocznie zawiadomić Kuratorjum.

Równocześnie Kuratorjum w celu ochrony młodzieży przed płonicą poleca pouczyć dziatwę o przestrzeganiu częstego mycia rąk i płókania gardła, conajmniej przed każdym jedzeniem i udaniem się na spoczynek, zasięgania porady lekarskiej w każdym wypadku bólu lub zaczerwienienia gardła, wymiotów, podniesionej ciepłoty ciała, jakiegokolwiek wysypki; pouczyć rodziców względnie opiekunów o nieposyłaniu do szkoły aż do wyjaśnienia dzieci z podobnymi objawami, wreszcie o stosowaniu szczepienia ochronnego przeciwplonicznego, które w większości wypadków obroni przed chorobą. Nauczyciele powinni baczenie uważać na wymienione wyżej objawy rozwijającej się choroby wśród dziatwy, by w razie ich objawienia się natychmiast kierować chorych do lekarza, względnie do domu.

Każda szkoła powinna być zaopatrzona — w myśl okólnika Kuratorjum z dnia 4-go maja r. b. L. 0-9598/26—w urządzenia do mycia rąk, a nauczyciele — dbać o to, by młodzież ręce myła zwłaszcza przed spożyciem posiłku w szkole.

Szczególną uwagę należy zwrócić na usuwanie kurzu z pomieszczeń szkolnych, staranne wycieranie nóg przy wejściu, niezawieszanie na stałe na ścianach i sufitach ozdób i zamiatanie podłóg na wilgotno.

Połączone wysiłki szkoły i opieki domowej zdołają ochronić dziatwę szkolną przed tą straszną chorobą.

Dr. A. Ryniewicz
Kurator Okręgu Szkolnego.

82.

O K Ó Ł N I K

Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego

z dnia 19 czerwca 1926 r. Nr. II—6174/26.

Do Kuratorów Okręgów Szkolnych

W sprawie gier i zabaw ruchowych.

Zmieniając częściowo okólnik z dnia 12 października 1922 № 1698/II ogłoszony w Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego № 29/98 poz. 342, Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego, ze względów budżetowych, postanawia w sprawie gier i zabaw, co następuje:

Liczbę godzin poświęconych na gry i zabawy w państwowych szko-

łach średnich i seminarjach nauczycielskich określa Ministerstwo na 8 tygodniowo, — w szkołach o więcej niż 10-ciu oddziałach na 10 godzin tygodniowo.

Wynagrodzenie za te godziny będzie płatne tylko za miesiące kwiecień, maj, czerwiec, wrzesień i październik t. j. tylko za ten okres czasu, w którym one *faktycznie* się odbywają.

Wobec tego, że wynagrodzenie to pobierać będą nauczyciele tylko za rzeczywiście wykonywane czynności, muszą dyrekcje szkół dbać o to, aby zajęcia jakieby odpadły wskutek niepomyślnych warunków atmosferycznych, były przeniesione na dnię pogodną.

W związku z tem, że gry i zabawy będą płatne tylko w pewnych miesiącach, mogą one służyć jako uzupełnienie etatu tylko w połowie podanego powyżej wymiaru godzin, t. j. można wliczyć do etatu 4 względnie 5 godzin tygodniowo, za 8 względnie 10 godzin efektywnej pracy w miesiącach letnich.

Równocześnie Ministerstwo w związku z okólnikiem z dnia 28. VI. 1925 r. Nr. 5793/25. II. w sprawie wynagrodzenia za kierownictwo hufcem szkolnym (Dz. Urz. Min. W. R. i O. P. Nr. 13 (155) z 15. VIII. poz. 128, oznajmia, że należytości za prowadzenie hufców szkolnych w zasadzie nie wlicza się do etatu. W wypadkach wyjątkowych, o ile kierownictwo hufcem szkolnym sprawuje nauczyciel wychowania fizycznego, można mu to wliczyć do etatu w *maksymalnej* ilości 4 godzin—o ile czynności te są wykonywane przez cały rok.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 września 1926 r.

Kierownik Ministerstwa (—) *J. Mikułowski-Pomorski.*

83.

OKÓLNİK

Kuratorjum Okręgu Szkolnego Wileńskiego

z dnia 29.IX 1926 r. L. 0-21990/26.

Do

Dyrekcję Państwowych Szkół Średnich, Seminarjów
nauczycielskich i szkół zawodowych

w sprawie zabaw tanecznych w szkołach.

Stosując się do słusznych życzeń, wyrażanych niejednokrotnie przez rodziców i nauczycieli, jakoteż opierając się na własnej, całorocznej obserwacji życia szkolnego w Wilnie, zarządzam, żeby w przyszłości aż do odwołania nie urządzano w szkołach średnich wileńskich żadnych zabaw tanecznych. Zakaz ten, podyktowany jedynie troską o dobro młodzieży, może wywołać ze strony niektórych rodziców, jak i ze strony samej młodzieży, chwilowy żal do władz szkolnych, zwłaszcza że tańce w szkołach mają na gruncie tutejszym swą tradycję a pewne argumenty, niepozbacone nawet słuszności, wydawałyby się przemawiać za ich dalszem utrzymaniem. Znacznie jednak więcej argumentów przemawia przeciw temu zwyczajowi i te skłoniły mnie do wydania tego zakazu.

Spodziewam się, że P. P. Dyrektorzy jak i P. P. Nauczyciele, rozumiejąc moje intencje, zechcą w ewentualnych rozmowach z rodzicami, czy nawet uczniami, wyjaśniać odpowiednio przyczyny tego zarządzenia, starając się młodzież, szukającą przeważnie rozrywki w tańcach i kinie, zachęcić do sportu, zwłaszcza w porze zimowej do ślizgawki, dziwnie mało przez naszą młodzież uprawianej.

W zakładach prowincjonalnych pozostawiam narazie pod tym względem swobodę P. P. Dyrektorom, zachęcając ich tylko, by w razie jakichkolwiek wątpliwości raczej nie udzielali pozwolenia na zabawy taneczne, dopuszczone okólnikiem K. O. S. w sprawie podniesienia obyczajów młodzieży szkolnej co najwyżej dwa razy w ciągu roku szkolnego.

Przy końcu b. roku szkolnego zechcą Dyrekcje, opierając się przede wszystkim na bezpośredniej obserwacji życia młodzieży, przesłać mi Swoje uwagi w tej sprawie.

Kurator Okręgu Szkolnego

(—) *Dr. A. Ryniewicz.*

84.

OKÓLNIK

Kuratorjum Okręgu Szkolnego Wileńskiego.

z dnia 28 września 1926 r. L. 1—21479/26.

Do Dyrekcji Seminarjów nauczycielskich.

W sprawie nauczania śpiewu w seminarjach.

Dziś jeszcze pokutuje wśród gron nauczycielskich przeświadczenie, że śpiew i ćwiczenia cielesne są w szkole przedmiotami drugorzędnymi i że uczeń ma zapewnioną promocję do klasy następnej, byleby z „głównych” przedmiotów dobrze się uczył.

Mniemanie to jest zupełnie błędne i sprzeczne z wymaganiami, jakie stawiają pod tym względem programy ministerjalne. Troska o odpowiednie postawienie nauki śpiewu w seminarjach jest widoczna już w tym przepisie, według którego przy przyjmowaniu do seminarjum nauczyciele śpiewu są obowiązani badać słuch kandydatów. W ciągu nauki seminarjalnej musi się do tego doprowadzić, żeby abiturjent seminarjum umiał swobodnie czytać nuty, dawał sobie radę z umiejętnem i metodycznem nauczaniem śpiewu i umiał prowadzić dwu i trzygłosowy chór.

Tymczasem wizytacje inspektorów i wizytatorów stwierdzają wprost fatalny stan nauczania śpiewu w szkołach powszechnych tutejszego Okręgu, nie wyłączając tych szkół, gdzie uczą nauczyciele, którzy świeżo ukończyli tutejsze seminarja, tak że odpowiedzialność za to spada już na te zakłady. Kuratorjum, zwracając uwagę na ten smutny poziom nauczania śpiewu w szkołach powszechnych, wzywa Dyrekcje seminarjów i nauczycieli śpiewu i muzyki, by odtąd kładli większy nacisk na wykształcenie muzyczne przyszłych nauczycieli i nauczycielek.

Kurator Okręgu Szkolnego

D-r. A. Ryniewicz.

OKÓLNİK

Kuratorium Okręgu Szkolnego Wileńskiego

Do p. p. Inspektorów Szkolnych.

W sprawie ograniczenia liczby uczniów w zastępczych szkołach ćwiczeń.

Kuratorjum oznajmia, że Ministerstwo W. R. i O. P. zezwoliło na ograniczenie do trzydziestu liczby uczniów (uczenic) w poszczególnych klasach szkół powszechnych, zastępujących szkoły ćwiczeń przy państwowych seminarjach nauczycielskich, o ile jest to potrzebne ze względu na szczupłość sal szkolnych, jednak pod warunkiem, że ograniczenie to 1) nie powiększy na danym terenie trudności w wykonaniu powszechnego obowiązku szkolnego, 2) nie spowoduje zmiany w organizacji danej szkoły powszechnej, 3) nie wywoła potrzeby powiększenia liczby etatów nauczycielskich.

O ile jednak wspomniane ograniczenie byłoby w pewnym wypadku konieczne, a miało w konsekwencji wywołać chociażby jedną z wymienionych zmian, należy przedłożyć Kuratorium szczegółowe sprawozdanie z umotywowanym wnioskiem, gdyż sprawa podlegać będzie w takim wypadku decyzji Ministerstwa.

Wilno, dnia 17 lipca 1926 r. (Nr. I—15043—26).

Kurator Okręgu Szkolnego (—) *Dr. A. Ryniewicz.*

WYKAZ SZKÓŁ ZAWODOWYCH

W uzupełnieniu wykazów szkół zawodowych, podanych w № № 1, 4, 5 i 6 Dzienn. Urzęd. K.O.S.W., Kuratorium podaje ciąg dalszy wykazu.

I. Szkoły Techniczne typu zasadniczego.

CEL: wykształcenie techników pomocniczych różnych specjalności.

CZAS TRWANIA NAUKI: 3 lub 4 lata (wyjątkowo mniej).

WARUNKI PRZYJĘCIA we wszystkich szkołach prócz szkół specjalnie wyodrębnionych: 4 klasy szkoły średniej ogólnokształcącej lub 7 klas szkoły powszechnej lub ukończenie pełnej szkoły rzemieślniczo-przemysłowej i egzamin wstępny z języka polskiego, matematyki i rysunku odrębnego; prócz tego w szkołach z krótszym okresem nauki konieczna jest praktyka przedwstępna.

1. BORYSŁAW (Woj. Lwowskie) — SZKOŁA GÓRNICZO-WIERTNICZA.
Kształci techników wiertniczych.
Warunki przyjęcia: egzamin wstępny i praktyka wiertnicza.
Czas trwania nauki: 2 lata.
2. BYDGOSZCZ (Woj. Poznańskie) — PAŃSTWOWA SZKOŁA PRZEMYSŁOWA.

- a) Wydział Przemysłów Rolnych — kształci w kierunku cukrownictwa i młynarstwa, dodając pozatem wiadomości z krochmalnictwa, syropiarstwa i gorzelnictwa.
Czas trwania nauki: 4 lata.
- b) Wydział Grafiki Przemysłowej: kształci techników i pracowników dla przemysłu graficznego.
Czas trwania nauki 3 lata. Kandydaci przyjmowani bez różnicy płci, dzielą się na uczniów: a) rzeczywistych i b) wolnych. Warunki przyjęcia dla uczniów rzeczywistych: 4 klasy szkoły średniej ogólnokształcącej lub 7 klas szkoły powszechnej lub ukończenie szkoły rzemieślniczo-przemysłowej. Kandydaci składają egzamin z języka polskiego, matematyki oraz rysunków odręcznych.
Kandydaci na uczniów wolnych nie są ograniczeni cenzusem szkolnym, posiadać powinni jednak conajmniej roczną praktykę zawodową w dziedzinie sztuki graficznej.
3. DĄBROWA GÓRNICZA (Woj. Kieleckie) — PAŃSTWOWA SZKOŁA GÓRNICZA I HUTNICZA im. STASZYCA.
Wydziały: górniczy, miernictwa kopalnianego, hutniczy i mechaniczny. Kształcą: techników górniczych, mierniczych kopalnianych, techników hutniczych i techników ruchu w dziedzinie mechaniki i elektrotechniki górniczej.
Czas trwania nauki: 4 lata.
4. GRUDZIĄDZ (Woj. Pomorskie) — PAŃSTWOWA SZKOŁA BUDOWY MASZYN.
Wydział mechaniczny kształci techników-mechaników głównie dla ruchu, poza tem dla biura w zakładach przemysłowych i przedsiębiorstwach technicznych.
Czas trwania nauki: 4 lata.
5. JAROSŁAW (Woj. Lwowskie) — PAŃSTWOWA SZKOŁA BUDOWNICTWA.
Kształci techników budowlanych.
Czas trwania nauki: 4 lata.
6. KOWEL (Woj. Wołyńskie) — PAŃSTWOWA SZKOŁA MIERNICZA I DROGOWA.
Wydział Drogowy: kształci techników dla budowy i konserwacji dróg bitych, żelaznych i wodnych oraz urządzeń kanalizacyjnych i wodociągowych.
Czas trwania nauki: 4 lata.
7. KRAKÓW (Al. Mickiewicza 7) — PAŃSTWOWA SZKOŁA PRZEMYSŁOWA.
- a) Szkoła Budownictwa (Wydział Budowlany): kształci techników budowlanych.
- b) Wydział Mechaniczno-Techniczny: kształci techników dla konstrukcji i ruchu w fabrykach maszyn i innych zakładach przemysłowych.
- c) Wydział Chemji Technicznej: kształci techników dla nadzoru nad wytwórczością oraz dla laboratorjów i zakładów przemysłowych chemicznych, uwzględniając głównie przetwory węgla, nafty oraz przemysł spożywczy.
Czas trwania nauki na tych wydziałach — 4 lata.

8. LESZNO (Woj. Poznańskie) — WYDZIAŁ BUDOWNICTWA przy PAŃSTWOWEJ SZKOLE PRZEMYSŁOWO-HANDLOWEJ (p. 12). Posiada 3 pierwsze półrocza szkoły typu Wydziału Budowlanego Szkoły Budownictwa w Poznaniu.
9. LWÓW (ul. Snopkowska 47) — PAŃSTWOWA SZKOŁA PRZEMYSŁOWA.
 - a) Wydział Drogowy: kształci techników dla budowy i konserwacji dróg bitych, żelaznych i wodnych oraz urządzeń wodociągowych i kanalizacyjnych.
 - b) Wydział Elektromechaniczny: kształci techników ruchu dla zakładów fabrycznych i elektrowni.
Czas trwania nauki na obu wydziałach: 4 lata.
10. ŁOMŻA (Woj. Białostockie) — PAŃSTWOWA SZKOŁA MIERNICZA I PRZEMYSŁOWO-LEŚNA.
Wydział Przemysłowo-Leśny: kształci techników dla przemysłowej eksploatacji drzewa (przeróbka mechaniczna i chemiczna).
Czas trwania nauki: 4 lata.
11. ŁÓDŹ (Pańska 115) — PAŃSTWOWA SZKOŁA WŁÓKIENNICZA.
Wydziały: przedzalniczy, tkacki, farbiarsko-wykończalniczy i ruchu fabrycznego (mechanika i elektrotechnika).
Kształcą: techników i majstrów przedzalniczych, tkackich, farbiarskich, wykończalniczych i techników ruchu fabrycznego.
Czas trwania nauki 3 lata, na wydziale ruchu 4 lata.
12. POZNAŃ (Łąkowa 11) — PAŃSTWOWA SZKOŁA BUDOWNICTWA.
Wydziały: a) budowlany, b) drogowy i c) mierniczo-meljoracyjny.
Kształcą: a) techników budowlanych, b) techników dla dróg bitych, żelaznych, wodnych, urządzeń wodociągowych i kanalizacyjnych, c) techników meljoracyjnych.
Warunki przyjęcia: a) ukończenie 4 klas szkoły średniej lub 7 klas szkoły powszechnej, poza tem 1 rok praktyki przedwstępnej oraz egzamin wstępny, lub 6 klas szkoły średniej i 1 rok praktyki bez egzaminu.
Dla wydziału mierniczo-meljoracyjnego praktyka przedwstępna niewymagana.
Czas trwania nauki na pierwszych dwóch wydziałach 5 półroczy; na wydziale mierniczo-meljoracyjnym 4 lata.
13. WARSZAWA (Wspólna 81) PAŃSTWOWA SZKOŁA BUDOWNICTWA.
Wydziały: a) budowlany i b) drogowy.
Kształcą: a) techników budowlanych, b) techników dla dróg bitych, żelaznych i wodnych oraz urządzeń wodociągowych i kanalizacyjnych.
Czas trwania nauki: 4 lata.
14. WARSZAWA (Kopernika 28) — PAŃSTWOWA SZKOŁA TECHNICZNA.
Wydział samochodowy i lotniczy: kształci techników warsztatowców dla fabryk i przedsiębiorstw samochodowych i lotniczych, obeznanych z budową i konserwacją samochodów i płatowców.
Czas trwania nauki: 4 lata.
15. WARSZAWA (Mokotowska 6) — SZKOŁA PRZEMYSŁOWO-CHEMICZNA przy PAŃSTWOWEJ SZKOLE BUDOWY MASZYN I ELEKTROTECHNIKI im. H. WAWELBERGA i S. ROTWANDA.

- Kształci techników dla nadzoru nad wytwórczością i do laboratoriów, zakładów przemysłowych t. zw. wielkiego przemysłu chemicznego, organicznego i nieorganicznego.
 Warunki przyjęcia: 6 klas szkoły średniej ogólnie kształcącej i egzamin wstępny z fizyki.
 Czas trwania nauki: 2 lata.
16. WILNO (Ponarska 63) — PAŃSTWOWA SZKOŁA TECHNICZNA.
 Wydziały: a) budowlany, b) drogowy i c) mechaniczny.
 Kształcą: a) techników budowlanych, b) techników dla dróg bitych, żelaznych i wodnych oraz urządzeń wodociągowych i kanalizacyjnych, c) techników mechaników.
 Czas trwania nauki: 4 lata.
17. WIELICZKA — PAŃSTWOWA SZKOŁA SALINARNA.
 Cel: kształcenie sztygarów-górników głównie dla kopalń soli kamiennej (oraz dla węgla kamiennego i rud).
 Warunki przyjęcia: ukończenie 4 klas szkoły średniej ogólnokształcącej, 7 klas szkoły powszechnej lub 3-ch klas szkoły wydziałowej, a także odbycie praktyki 3-letniej w kopalni lub w innym przedsiębiorstwie przemysłowo-fabrycznym.
 Czas trwania nauki — 2 lata.
 Szkoła ta znajduje się w zawiadywaniu Ministerstwa Przemysłu i Handlu i jest typem pośrednim pomiędzy szkołą techniczną i szkołą dozorców.

II. Szkoły techniczne typu wyższego.

- Cel: wykształcenie przemysłowych pracowników technicznych, mogących po odbyciu pewnej praktyki pracować samodzielnie.
1. WARSZAWA (Mokotowska 6) — PAŃSTWOWA SZKOŁA BUDOWY MASZYN I ELEKTROTECHNIKI im. H. WAWELBERGA i S. ROTWANDA.
 Posiada wydziały: a) mechaniczny z działami: energetycznym i warsztatowym oraz b) elektryczny z działami: prądów silnych i teletechniki.
 Warunki przyjęcia: ukończenie 6 klas szkoły średniej ogólnokształcącej i egzamin wstępny z języka polskiego, matematyki, fizyki i rysunku odręcznego. Dla nieposiadających tego przygotowania istnieje przy Państwowej Szkole Budowy Maszyn i Elektrotechniki im. H. Wawelberga i S. Rotwanda w Warszawie roczny kurs przygotowawczy, do którego przyjmowani są kandydaci, mający wykształcenie 5 klas szkoły średniej ogólnokształcącej, po złożeniu egzaminu wstępnego z języka polskiego, matematyki i rysunku odręcznego.
 Czas trwania nauki: 3¹/₂ roku, nie licząc kursu przygotowawczego.
2. POZNAŃ (Kluczborska 5) — PAŃSTWOWA SZKOŁA BUDOWY MASZYN.
 Posiada narazie Wydział Mechaniczny. Kształci pracowników dla przemysłu maszynowego ze szczególnem uwzględnieniem maszyn do uprawy roli i dla przetwarzania produktów rolnych.
 Warunki przyjęcia: ukończenie 6 klas szkoły średniej i 1 rok prak-

tyki w fabrykach maszyn oraz egzamin wstępny z języka polskiego, matematyki, fizyki i rysunku odręcznego.

Czas trwania nauki: 3 lata.

3. TCZEW - SZKOŁA MORSKA.

Wydziały: żeglugowy i mechaniki okrętowej.

Kształcą kapitanów i mechaników okrętowych.

Warunki przyjęcia: 6 klas szkoły średniej.

Czas trwania nauki: 3 lata.

Szkoła ta znajduje się w zawiadywaniu Ministerstwa Przemysłu i Handlu.

87.

WYKAZ

podziału rejonów wizytacyjnych w szkolnictwie średnim Kuratorjum O. S. Wileńskiego od dn. 1 września 1926 r.

Naczelnik W-łu Szkolnictwa Średniego Dr. Z. Fedorowicz wizytuje:

1. Gimnazjum Państwowe im. J. Lelewela w Wilnie.
2. " " " Jana Śniadeckiego w Oszmianie.
3. Państwowe Klasy Gimnazjalne Prawosł. Seminarjum Duch. Metrop. w Wilnie.
4. Gimnazjum Prywatne im. Kondratowicza Syrokomli w Wilnie.
5. " " " Tadeusza Czackiego w Wilnie.
6. " białoruskie w Wilnie.
7. " rosyjskie żeńskie Z. Bykowowej-Łuninowej w Wilnie.
8. " " męskie T-wa Rosyjskiego w Wilnie.
9. " " żeńskie L. Pośpielowowej w Wilnie.
10. " żydowskie C. Wygodzkiej w Wilnie.
11. " " mat. przyr. Żyd. Centr. K-tetu Oświaty w Wilnie.
12. " " Z. Gurewiczówny w Wilnie.
13. " hebrajskie mat. przyr. „Tarbut“ w Wilnie.
14. " " męskie „Tuszyja“ w Wilnie.
15. " " żeńskie „Tuszyja“ w Wilnie.
16. Liceum polsko-francuskie N. Szepowalnikowowej w Wilnie.
17. " francuskie C. Szydłowskiej w Wilnie.
18. " żydowskie żeńskie T. Gurewiczówny w Wilnie.

Wizytator Szkół Średnich p. S. Riess wizytuje:

1. Gimnazjum Państwowe im. Króla Zygmunta Augusta w Wilnie.
2. " " " Adama Mickiewicza w Wilnie.
3. " " " Juljusza Słowackiego w Wilnie.
4. " " " Księcia Adama Jerzego Czartoryskiego w Wilnie.

5.	Gimnazjum	„	„	Elizy Orzeszkowej w Wilnie.
6.	„	„	„	św. Kazimierza w Nowej Wilejce.
7.	„	„	„	Henryka Sienkiewicza w Wilejce.
8.	„	„	„	Józefa Piłsudskiego w Święcianach.
9.	„	„	„	ks. Grzegorza Piramowicza w Dziśnie.
10.	„			męskie OO. Jezuitów w Wilnie.
11.	„			żeńskie ŚŚ. Nazaretanek w Wilnie.
12.	„			prywatne C. Epsztejna w Wilnie.
13.	„			„ E. Dziecielskiej w Wilnie.
14.	„			żydowskie T-wa Pedagogów w Wilnie.
15.	„			T-wa Rozpowszechniania Wychowania Średniego
w Wilnie.
16.	„			hum. Żydowskiego Centr. K-tetu Oświaty w Wilnie.
17.	„			T-wa Rozpowszechniania Oświaty w Wilnie.
18.	„			prywatne C. Kluczowej w Wilnie.
19.	„			hebrajskie hum. „Tarbut” w Wilnie.
20.	„			litewskie im. Witolda Wielkiego w Wilnie.
21.	„			„ w Święcianach.
22.	„			OO. Misjonarzy w Wilnie.
23.	„			Archidiecezjalne w Wilnie.
24.	„			im. Króla Stefana Batorego w Druł.
25.	„			im. Tomasza Zana w Mołodecznie.
26.	„			białoruskie im. F. Skoryny w Radoszkowiczach.
27.	„			gminy żydowskiej w Święcianach.
28.	„			rosyjskie w Wilejce.
29.	„			hebrajskie „Herclija” w Wilnie.
30.	„			prywatne M. Winogradowej-Szestowowej w Wilnie.
31.	Liceum żeńskie			im. Filomatów S. Pietraszkiewiczówny w Wilnie.
32.	„	„		im. Św. Scholastyki PP. Benedyktynek w Wilnie.
33.	„	„		PP. Wizytek w Wilnie.
34.	Gimnazjum			im. T. Rejtana P. M. S. w Rakowie.

ORGANIZACJA SZKÓŁ

Pan Kierownik Ministerstwa W. R. i O. P. rozporządzeniem z dnia 24.VI 1926 Nr. 1-7775/26 nadał państwowemu seminarjum nauczycielskiemu męskiemu w Święcianach nazwę: „Państwowe Seminarjum Nauczycielskie Męskie im. Stanisława Konarskiego w Święcianach”.

Ruch służbowy.

I. Seminarja Nauczycielskie.

A. Mianowani:

1. D-r Skarbek-Telszewski Felicjan-Czesław, nauczyciel tymczasowy na rok 1926/27 Seminarjum Nauczycielskie Męskie w Wilnie od 1—IX—26.
2. Bobotkowa z Nowosielskich Helena, naucz. tymczasowa na rok 1926/27 Seminarjum Nauczyc. Żeńskie w Trokach od 1—IX—26.
3. Lisieniecka Marja, naucz. tymczasowa na rok 1926/27 Seminar. Naucz. w Trokach od 1—IX—26 r.
4. Jaworski Ludwik, nauczyciel etatowy Seminarjum Naucz. Żeńskie w Trokach od 1—VIII—26 r.
5. Komarowski Antoni, nauczyciel tymczasowy na rok 1926/27 Seminarjum Nauczycielskie Męskie w Święcianach od 1—IX—26 r.
6. Porębianką Marja, nauczycielka etatowa Szkoła ćwiczeń przy Seminarjum Naucz. Żeńskim w Wilnie od 23—III—26 r.

B. Zwolnieni:

1. Hajkowiczowa Stefanja, naucz. etat. na rok szk. 1925/26 z Seminarjum Naucz. Żeńskiego w Wilnie z dn. 31—VIII—26 r. z powodu wygaśnięcia umowy.
2. Dowojnianka Aldona, naucz. etatowa z Seminarjum Naucz. Żeńskiego w Wilnie z dn. 31—VIII—26 r. na własną prośbę.
3. Ciszewiczowa Eleonora, naucz. etatowa z Semin. Ochroniarskiego w Wilnie z dn. 31—VIII—26 r. na własną prośbę.
4. Mackiewiczówna Anna, naucz. etatowa z Semin. Ochroniarskiego w Wilnie z dn. 31—VIII—26 r. na własną prośbę.
5. Kierkoriusówna Stanisława, naucz. etatowa szkoły ćwiczeń z Seminarjum Naucz. Męskiego w Święcianach z dn. 31—VIII—26 r. na własną prośbę.

C. Przeniesieni:

1. Kuryłto Zenon, nauczyciel etatowy z Seminarjum Naucz. Męskiego w Wilnie do gimnazjum w Święcianach od 1—IX—26 r.
2. Zdziechowska Stefanja, naucz. etatowa z Seminarjum Naucz. Męskiego w Wilnie do Seminarjum Żeńskiego w Wilnie od 1—IX—26 r.
3. Twierdochlebow Dymitr, naucz. etatowy z Gimnazjum im. J. Lewela w Wilnie do Seminarj. Naucz. Męskiego w Wilnie z dn. 1—IX—26.
4. Wierusz-Kowalski Czesław, naucz. etatowy z Seminar. Nauczyc. Żeńskiego w Trokach do Seminarj. Naucz. Męskiego w Wilnie z dn. 1—IX—26.
5. Janiszewski Stanisław, nauczyciel etatowy z Seminarjum Naucz. Męsk. w Święcianach do Gimnazjum Państwowego w Kutnie z dn. 1—IX—26.

90.

Ogłoszenia urzędowe.

Do

Wszystkich władz i urzędów podległych
Kuratorjum Okręgu Szkolnego Wileńskiego.

Kuratorjum podaje do wiadomości, że — zgodnie z pismem L. 3740 z dnia 23.IX b. r.—Kurja Metropolitalna powierzyła nadzór nad nauczaniem religii we wszystkich szkołach Okręgu Wileńskiego Ks. Kanonikowi Stanisławowi MACIEJEWICZOWI, któremu w razie potrzeby należy okazywać współdziałanie.

Kurator Okręgu Szkolnego
(—) D-r. A. Ryniewicz.

W sprawie walki ze szkarlatyną.

Ministerstwo W.R. i O.P. pismem z dnia 22 września 1926 r. L. O. Prez. 7956/26 zwraca uwagę P.P. Inspektorów Szkolnych i dyrektorów szkół średnich na wydaną świeżo odbitkę z dwutygodnika „Dziecko i Matka“ p. t. „List do mamusi w sprawie szkarlatyny“, napisaną jasno i przystępnie przez docenta d-ra Wł. Szenajcha.

Cena broszurki wynosi 30 groszy. Przy zamówieniu większej liczby ponad 100 egz. udziela się 40 proc. rabatu. Nakład T-wa Wydawniczego „Bluszcz“ — Warszawa, Krakowskie - Przedmieście 99.

91.

Dział nieurzędowy.

Od Redakcji.

Redakcja zawiadamia wszystkich P. P. Prenumeratorów, że przed uregulowaniem zaległości z tytułu prenumeraty za miesiące ubiegłe nikomu Dz. Urzędowego wysyłać nie będzie.

Obecnie prenumerata miesięczna (30 gr.) pobierana jest zgóry.

W myśl statutu „Funduszu Wydawniczego“ Dziennika Urzędowego KOSW nowi prenumeratorzy wpłacają 1 zł. na „Fundusz Wydawniczy“.

P. p. Inspektorzy i Dyrektorzy proszeni są o nadsyłanie co miesiąc spisu prenumeratorów równocześnie z przesłaniem pieniędzy.

Warunki umieszczenia ogłoszeń: Cała strona zł. 120.—, Pół strony 65 zł.—
Ćwierć strony zł. 35.—. Ogłoszenia mniejsze niż $\frac{1}{4}$ kolumny liczą się od wyrazu po 20 gr.
za wyraz.

Ogłoszenia umieszczają się **tylko po zapłaceniu zgóry** przypadającej należności (konto Nr. 30466) w P. K. O.). Administracja pozostawia bez odpowiedzi nadesłane do druku ogłoszenia, o ile jednocześnie należność nie została wpłacona.

Druk. „Lux”, Wilno.

Ogłoszenia urzędowe.

Wszystkie władze i urzędy podległe
Ministerstwu Ciesnego Związku Włoch

Ministerstwo Ciesnego Związku Włoch, w sprawie ogłoszenia konkursu na dostawę...
Wszystkie władze i urzędy podległe Ministerstwu Ciesnego Związku Włoch...
Wszystkie władze i urzędy podległe Ministerstwu Ciesnego Związku Włoch...

W sprawie wzięcia na siebie...

Ministerstwo Ciesnego Związku Włoch, w sprawie ogłoszenia konkursu na dostawę...
Wszystkie władze i urzędy podległe Ministerstwu Ciesnego Związku Włoch...
Wszystkie władze i urzędy podległe Ministerstwu Ciesnego Związku Włoch...

Dział ubezpieczeniowy.

Od Rezekcji

Rezekcja ubezpieczeń...
Wszystkie władze i urzędy podległe Ministerstwu Ciesnego Związku Włoch...
Wszystkie władze i urzędy podległe Ministerstwu Ciesnego Związku Włoch...

Wszystkie władze i urzędy podległe Ministerstwu Ciesnego Związku Włoch...
Wszystkie władze i urzędy podległe Ministerstwu Ciesnego Związku Włoch...
Wszystkie władze i urzędy podległe Ministerstwu Ciesnego Związku Włoch...